

Wzór chrześcijańskiego małżeństwa

Priscylla była żoną Akwili. Za każdym razem, gdy Nowy Testament wspomina ich imiona, zawsze jest mowa o nich razem. Zwykle Priscylla wymieniana jest jako pierwsza, co może wskazywać na poważanie, jakim się cieszyła.

Razem tworzyli doskonały zespół poświęcający się w służbie pierwotnemu Kościołowi, a zwłaszcza apostołowi Pawłowi. Nazywa on ich swymi współpracownikami w Chrystusie Jezusie (Rzym. 16:3) i można się tylko domyślać, że niejednokrotnie narażali wraz z nim życie, choć nie mamy o tym żadnej wyraźniej wzmianki.

Z pewnością byli oni niezwykle gościnni, gdyż cały zbór mieścił się u nich w domu (1 Kor. 16:19). Być może Priscylla wręcz przygotowała jedno z pomieszczeń w ich domu dla celów zborowych. Podobną radość i my z pewnością mamy, goszcząc w swych domach braci z okazji nabożeństw i odwiedzin. Jesteśmy jedynie szafarzami tego, co dał nam Bóg i nic, co posiadamy, nie powinno być uznawane za naszą wyłączną własność. Nasz dom jest Bożym domem, nasze pieniądze są Jego pieniędzmi, nasz czas – Jego czasem.

Priscylla była znana ze swej głębokiej wiary. Z zapisów Dziejów Ap. 18: 24-28 wiemy, że Apollos był entuzjastycznym głosicielem słowa Bożego. Werset 26 sugeruje, iż mimo swego zapału nie do końca poprawnie interpretował niektóre fragmenty Pisma Świętego. To właśnie Priscylla i Akwila zajęli się nim i lepiej wyłożyli mu drogę Pańską, a Apollos stał się wielkim nauczycielem wczesnego Kościoła. Być może, stało się tak również dzięki radom i wsparciu ze strony tego małżeństwa.

Historia Priscylli i Akwili jest wspaniałym dowodem realizacji słów Jezusa: „*A tak już nie są dwoje, ale jedno ciało. Co tedy Bóg złączył, człowiek niechaj nie rozłącza*” (Mat. 19:6).

Tradycja mówi, że Priscylla i Akwila zostali ścięci. Tak naprawdę jednak, zostali oni „ścięci” już na wiele lat wcześniej, służąc Panu, apostołowi św. Pawłowi i wszystkim braciom, współpracując ze sobą w pełnej harmonii.

Redakcja
R-
„Straż”

fragm. *The Herald of Christ's Kingdom* nr 4/2004